

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRÁDMEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 291. SZÁM

CSÜTÖRTÖK, 1954 DECEMBER 9.

ÁRA: 50 FILLÉR

Munkában az évi terv teljesítéséért

A Szegei Cipőgyárban

A harmadik negyedév eredményeivel nem nagyon dicsekedhet a Szegei Cipőgyár. Több mint ötezer pár cipő adósságuk lett. Ez az adósság október elején 3308 párral nőtt. Ezután nem szaporodott tovább az adósság. Egy darabig csak a kiszabott tervet sikerült teljesíteni, azután lépésről lépésre haladtak felfelé. A múlt negyedév lemaradását még nem szüntették meg, de jó eredmények vannak.

December 21-ig a Szegei Cipőgyárban az évi tervet be akarják fejezni, s persze az elmaradást is megszüntetik. Nem lesz könnyű feladat, meg kell dolgozni a sikerért. De azért nem kell féltetni a Szegei Cipőgyár munkásait. A negyedév elejétől számítva 3250 páros túlteljesítés mutatkozik már. Olyan a dolgozók munkalendülete, hogy terven felül naponta 200 pár cipővel többre lehet számítani. A csákó az a legjobb. Itt már a lemaradás 80 százalékát megszüntették.

Most téli cipőket készítenek még, december 20. után nyári szandálokat gyártanak majd. Ötféle modellt vesznek munkába, amelyek között barna, drapp, fekete, fehér, és lapossarkú szandálok vannak.

Hatezer nő ruhához elegendő fonal terven felül a Textilművekben

A Szegei Textilművekben több mint félezer ifjúmunkás tett vállálást az évi terv határidő előtti befejezéséért, a minél több, jobb és olcsóbb fonal előállításáért. A fiatalok közül mintegy háromszáz párosversenyben is állnak.

A párosversenyzők közül a fiatal Apjok Mihályné előfőnök Huzsár Ilonával vetélkedik. Huzsár Ilona jól dolgozik, napi tervét rendszeresen túlteljesíti. De versenytársát nem sikerült leghagyni. Apjok Mihályné eredménye állandóan 110 százalék fölött áll, s nemrégien el is nyerte a „Kiváló dolgozó” címet. Félév óta — amióta ezt a szintet tartja — már ötven ezer méter fonal került le géperől terven felül.

Apjok Mihályné a párosverseny lendületében tegnap 1954. évi tervét teljesítette.

Az élenjárókat követve az üzem csaknem minden fonőnöje fokozta a múlt hónapban teljesítményét és így, novemberben hatezer nő ruhához elegendő fonalat adtak terven felül.

A tervek teljesítése, túlteljesítése mellett nem feledkeznek meg a minőség javításáról, az önköltség csökkentéséről sem. A Burevsztinyik mozgalom keretében

majdnem mindegyik fonőnök vállaltást tett a nyersanyaggal, segédanyaggal való takarékoságra, a hulladék csökkentésére.

Vencel Irén is gyűrűsfonó, a

gépére függesztett kartonból napról-napra figyelemmel kísérte az önköltséget befolyásoló adatok alakulását. Ennek alapján rendszeresen javította munkáját és 109 százalékos teljesítménye mellett,

a múlt hónapban csaknem 500 forinttal csökkentette a géperől lekerült fonal előállítási költségét.

Berta Mária különösen a fonalra ügyelt, s arra, ne legyen szakadás. Így a 4.3 százalékos helyett, csak 2.68 százalékos fonalhulladék volt. Ezzel több mint 400 forintot takarított meg egy hónap alatt.

Az üzem dolgozói a hulladék csökkentésével csak a legutóbbi tíz napban 2.000 nő ruhához elegendő anyagot takarítottak meg.

A cernázóban, Sonkó Imréné gépénél

Nem kevés olyan emberről lehetne írni itt a Szegei Kenderfonógyárban is, akik derekasan munkálkodnak az éves terv teljesítéséért. Hiszen a terv emberek munkájával, igyekezetével válik valósággá. Az Üzemi Bizottság elnöke: Kovács Józsefné azt adja hírül, hogy az 1954-es tervet a gyár december 31. előtt befejezi.

De nézzük meg munka közben Sonkó Imréné, cernázónőt, aki egy azok közül, akik igen eredményesen végzik munkájukat. A cernázóban bizony, ahol orsók pörögnek, zajosak a gépek. Nyugodtan, de okos beosztással — ahogy mondani szokás, jó módszerrel — dolgozik. Három cernázógépet kezel, s van egy kisegítője; ezek rendszerint tanulók. A cernázógépek mestere. Sokéves tapasztalatait, a munka jó fogásait nem rejti véka alá — tanítja

a tanulót, ahogyan kell. Beszédese, kedves asszony is Sonkó Imréné. Fején olyan lányosan megköve fehér pettyes piros kendő. Most éppen annál a gépnél áll, amelyen tömlőfonál fut.

— Mióta dolgozik a Kendergyárban? — kérdezzük. Hamiskásan nevet, s aztán jó hangosan, hogy a gépek zajától érteni lehessen szavát, elmondja:

— 1922-ben nagyon fiatal lány koromban jöttem ide. 1941-ben aztán itthagytam a gyárat, de 1950-ben visszajöttem. Jár a gép mellett, elmegy a másik kettőhöz is, s közben a csomót ki- veszi a fonálból, hisz' nem akarja, hogy négy oklevele, három jelvénye, is van, köztük a „Kiváló dolgozó” kitüntetés is. A napi tervén felül jónéhány kilóval több

fonalat ad. Kérdezzük, hogy azon a gépen, amelyen tömlőfonál fut, milyen a teljesítménye. Azt feleli, hogy az egy napi terv szerint 114 kiló anyagot kell cernázni, s ő megcsinál 130 kilót, de van, amikor 150-et is. A másik két gépnél is jelentős kilókkal teljesíti túl napról napra tervét.

Odamegy Sztankovics Jánosnéhoz, a kisegítőjéhez, aki különben tanul. Beszélget vele és magyaráz. Később azt mondja: „Sztankovicsné szeretné jól megtanulni a szakmát, hát ebben szívesen vagyok a segítségére”. Sonkó Imréné az elmúlt hónapban, novemberben 1486 forintot keresett. Kétség nem fér ahhoz, megérdemli ezt a pénzt és meg is dolgozott érte. Magatartása, beszéde is elárulja kedvét az élethez. De azért gondjai is vannak. Kettőt közülük:

— Nagyon szűkben

vanunk a tüzelőnek — beszél. — Két családom van. Klára az általános iskola nyolcadik osztályába, Imre pedig a harmadikba jár... Tüzelő kellene, s megadni a módját, hogy jobb legyen az ellátás belőle.

A másik gondja a lakás. Van nekik lakásuk, szoba-konyha, de szűken férnek, — így mondja. Persze nőtt az igénye is, és ez nem baj. A kislányáról beszél aztán:

— Klárka ma holnap már nagykislány lesz, szeretnék neki bútor- darabokat, meg mást is venni. — Csend, majd megint a lakásról szól, és bízik abban, hogy majd elintéződik ez a kérdés is.

Telik az idő, dolgozik Sonkó Imréné. S ha a délelőtti műszaknak két órára vége, indul haza. Olyan jó, ha gyermekei fogadják, s örvekednek: „Itthon van anyu”.

Teljesítette évi tervét a Gyufaipari Vállalat szegei telepe

Örömmel jelentem a Gyufaipari Vállalat 3-as számú telepének (Szegei Gyufagyár) dolgozói nevében, hogy 1954 évi termelési tervfeladatunkat december 3-án teljesítettük. Az eredmény a december 3-i egész napi termeléssel együttesen 100.4 százalékos. Kormányunk júniusi határozatának megvalósításához több tervén felüli munkával, minőségi eredményeink növelésével járulunk hozzá.

Fenyvesi Tibor
telepvezető

MAI SZÁMUNKBÓL:

SZÁZ ÉVES FOLYOSÓK REJTETT ZUGAIBAN, NYOLCVAN KILOMÉTER SZEGED ALATT

(4. oldal)

A MOSZKVAI ÉRTEKEZLET MELLETT — NYUGAT-NÉMETORSZÁG FELFEGYVERZÉSE ELLEN BÉKEGYÜLÉSEK SZEGEDEN

(3. oldal)

MEGKEZDTE MUNKÁJÁT A DUNA-BIZOTTSÁG XI. ÜLÉSSZAKA

(5. oldal)

A magyar nép egyemberként áll a moszkvai határozatok mellett

Hegedűs András elvtárs rádióelőadása

Hegedűs András elvtárs, a minisztertanács első elnökhelyettese kedden este a Kossuth-rádióban beszédet mondott a moszkvai értekezlet jelentőségéről. Az alábbiakban részleteket közlünk Hegedűs elvtárs rádióbeszédéből:

Az európai béke és biztonság kérdésével foglalkozó moszkvai értekezlet egyike a második világháború utáni legfontosabb világpolitikai eseményeknek.

A Szovjetunió és a népi demokráciák következetes békepolitikája az elmúlt két évben eredményeket ért el.

Jelentékenyen csökkent a nemzetközi feszültség, sikerült fegyverszünetet kötni — hároméves háború után — Koreában és —

nyolcéves háború után — Vietnamban. Olyan eredmények voltak ezek, amelyek a világ összes békeszerető népeit megörvendeztették.

A világpolitikai helyzet enyhülése mellett azonban, több tény is figyelmeztet arra, hogy a nyugati hatalmak uralkodó körének jelentős része, főleg az Egyesült Államok imperialistái nem akarnak lemondani a Szovjetunió és a szocializmust építő országok elleni háborús kalandok terveiről.

A nyugati hatalmak megszerve a nemzetközi megállapodásokat, fokozták a Nyugat-Németországot felfegyverzésre irányuló törekvéseiket, és leplezetlenül be akarják vonni Nyugat-Németországot az agresszív háborús tömbökbe.

Eszeveszett fegyverkezés Nyugat-Németországban

Az Amerikai Egyesült Államok részéről Nyugat-Németországban többmilliárd dollár kitévő értékben halmozta fel amerikai fegyvereket. A francia sajtó nemrég arról számolt be, hogy Nyugat-Németország nehézipari üzemei, tekintet nélkül a nemzetközi szerződésekre, megkezdtek az ultramodern fegyverek gyártását. Az I. G. Farben ismét gázra és baktériumra specializálja magát, a Volkswagen-üzemek már teljesen felkészültek 120 tonnás harcokos gyártására.

Az amerikai és nyugatnémet kormánykörök már megtalálták azokat az embereket is, akiknek segítségével ezeket a fegyvereket használatba akarják venni.

A sajtóból tudomást szerezhettünk arról a felháborító gyűlésről, amelyet a közelmúltban Kesselring, volt náci tábornok részvételével tar-

tott a Stahlhelm nevű fasiszta katonai szervezet. A gyűlés a militarista porosz szellem felélesztésére törekedett. Ezen a gyűlésen Kesselring csak azért rőtta meg önmagát, hogy valaha „humánus” szempontokat állított előtérbe a hadviselés rovására. Kesselring csak nyilatban fejezi ki azt, amit Adenauerék akarnak.

Nyugat-Németország felfegyverzése jogosan nyugtalanította az európai népeket. Ez a megállapítás nemcsak a Szovjetunióra és a népi demokráciákra vonatkozik, hanem az összes nyugat-európai országokra is.

Nincs Európának úgyszólván egyetlen országa és népe sem, amelynek a felfegyverzett imperialista Németország az utolsó félszázad alatt ne okozott volna mérhetetlen kárt.

A nyugati hatalmak vezetőkörei nem tanultak a történelem keserű tanulságaiból

A nyugati hatalmak vezetőkörei mégis — mit sem törődve népiük történelmének keserű tanulságaival — most újra Nyugat-Németország felfegyverzése mellett szállnak síkra, és még csak az érveik sem nagyon változtak. Akárcsak ma, a második világháború előtt is azt mondták, hogy Németország felfegyverzése szükséges a szocializmus országa, a Szovjetunió ellen. De ugyanazok az ágyúk és tankok, amelyeket a nyugati hatalmak segítségével gyártottak, gázolták le Dániát, Belgiumot, Hollandiát, Norvégiát és végül magát Franciaországot is. A nyugati nagyhatalmak segítségével gyártott repülőgépek támadtak az angol városok, és köztük London lakossága ellen is.

Ha a nyugati nagyhatalmak megismétlik azt a hibát, amelyet Németország felfegyverzésével — a Szovjetunió figyelmeztetése ellenére — elkövettek a második világháború előtt, mi a biztosíték arra,

hogy — a hiba következménye — országaiak megtámadása a felélesztett Wehrmacht részéről nem ismétlődik-e meg újra?

Egyes imperialista politikusok azt felelik e kérdésére népeiknek, hogy megfelelő garanciát kaptak a nyugatnémet kormánytól. De lehetnek-e az ilyen ígéretekben a népek?

Hitler sem farkadott a »garanciákkal«. 1934-ben meg nem támadta egyezményt kötött Lengyelországgal, öt év múlva pedig megtámadta. 1936-ban szerződésben biztosította Ausztria önállóságát, két év múlva mégis megszállta.

Mit ér Adenauer ígérete, ha megkötik és megvalósítják a párizsi egyezményeket, vagy ha felfegyverzik Nyugat-Németországot. A német militarizmus a párizsi egyezmények alapján olyan katonai erőt képvisel, amelyik könnyűszerrel felrúghat minden előzőleg megkötött egyezményt.

A párizsi egyezmények lehetővé teszik a német militarizmus erőinek teljes kifejlesztését

A nyugati imperialisták nem nyugodtak bele a vereségbe: az európai hadsereg felállításának elvetésébe, így született meg a londoni és a párizsi megállapodások, amelyek helyettesítik az európai hadsereg elvetett tervét. Formailag ugyan egy-két pontban különböznek ezek az egyezmények attól, amit a francia nép nagy többsége elutasított, de lényegileg ezek ugyanúgy, mint az előző terv: Nyugat-Németország felfegyverzését, a nyugatnémet támadó imperializmus felélesztését szolgálják. Ezzel éppúgy, mint az előző terv elfogadásával, megnövekednek a háborús veszély Európában.

Érthető, hogy a nyugatnémet militarizmus felélesztésére irányuló tervet a Szovjetunió és a népi de-

mokráciák — amelyeknek célja népeik jólétének emelése, életszínvonaluk állandó javítása — nem nézhetik tétlenül, mert ez a békés építőmunkájukat, biztonságukat fenyegeti.

A Szovjetunió Kormánya ez év elején még a berlini értekezleten tervezett készített olyan európai kollektív biztonsági rendszer kiépítésére, amelyikben társadalmi formára való tekintet nélkül résztvehet minden európai ország — nagy és kicsi egyaránt. A javaslat szerint az európai kollektív biztonsági rendszerben résztvevő országok kötelezettséget vállalnak minden agresszív kísérlet megakadályozására.

(Folytatás a második oldalon.)

Buza László előadást tart a moszkvai értekezleiről

Ma délután fél 4 órakor a Pártoktatók Házában előadás lesz a Moszkvában nemrég megtartott, az európai kollektív biztonság kérdésével foglalkozó értekezlet anyagából és az értekezlet jelentőségéről. Az előadást Buza László egyetemi tanár, akadémikus, az egyetem jogi karának dékánja tartja. Az előadás meghallgatása elsősorban segítséget jelent azoknak a kisgyü-

lési előadóknak és békebeszélgetések vitavezetőinek, akik a moszkvai értekezletről fognak majd kisgyűléseken beszélni a lakossággal. Ezek az elvtársak feltétlenül vegyenek részt az előadáson, hogy a moszkvai értekezlet anyagáról jól legyenek tájékozódva, hogy békeharcos munkájukat jobban tudják végezni.